

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพัฒนารูปแบบการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและกระตือรือร้นต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียน ระดับ ปวช.3 แผนกวิชาเขียนแบบเครื่องกล ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ๒๕๕๗ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลที่เกี่ยวกับเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอน ประกอบกัน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รักการเรียนและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยายการเรียนภายในห้องเรียนที่เข็อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

ผู้จัดทำงานวิจัย

บทคัดย่อ

๑. วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาปัจจัยต่างๆที่ส่งผลต่อการคุยกันในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นปวช. ๑ ๒. วิจัยนี้เป็นเครื่องกล เพื่อหาแนวทางในการลดปัญหาการคุยกันในชั้นเรียน

วิจัยนี้ในการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย กำหนดกลุ่มเป้าหมาย สร้างเครื่องมือ เก็บรวบรวม ข้อมูล ภาระหัวข้อมูล ภาระรายผล โดยกลุ่มเป้าหมายเป็นเรียนแผนกวิชา เขียนแบบเครื่องกล ที่จำนวน 35 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 22 คน และนักเรียนหญิง 14 คน เครื่องมือในการเก็บข้อมูลเป็นแบบ ประเมิน ๕ ระดับจำนวน 20 ข้อ คือ ความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์เครื่องกล, ความน่าสนใจของวิชา คณิตศาสตร์เครื่องกล, ความยากของวิชาคณิตศาสตร์เครื่องกล, การติดตามเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์เครื่องกล ระหว่างอาจารย์สอน, การศึกษาเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์เครื่องกลเพิ่มเติมจากการเรียน, การนั่งเรียนวิชา คณิตศาสตร์เครื่องกลติดกับเพื่อนที่สนิท, การนั่งเรียนวิชาคณิตศาสตร์เครื่องกลติดกับเพื่อนนักเรียนที่ชอบชาน กัน, การนั่งเรียนวิชาคณิตศาสตร์เครื่องกลกับเพื่อนนักเรียนที่คุยเสียงดัง, ระยะการนั่งเรียนใกล้-ไกลจาก อาจารย์, วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน, สื่อการสอนของอาจารย์ผู้สอน, น้ำเสียงของอาจารย์ผู้สอน, ถ้อยคำที่ อาจารย์สอน, วัน/เวลา เหมาะสมกับการเรียน, ขนาดห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน, ภูมิประเทศของกรุงเทพฯ และ จำนวนนักเรียนในแต่ละครั้ง เมื่อเก็บรวมข้อมูลเสร็จแล้วทำการวิเคราะห์ ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และทำการแปรผล

ผลการประเมินโดยรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.34 , S.D. = 0.60) โดย รังสิตตามลำดับได้ดังนี้ สื่อการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 , ความน่าสนใจของวิชา คณิตศาสตร์เครื่องกล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์เครื่องกล และการนั่งเรียนวิชา คณิตศาสตร์เครื่องกล ติดกับเพื่อนนักเรียนที่สนิทมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 , วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46, การนั่งเรียนวิชาคณิตศาสตร์เครื่องกล ติดกับเพื่อนนักเรียนที่คุยเสียงดังมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41, ความยากของวิชาคณิตศาสตร์เครื่องกล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48, ถ้อยคำที่ใช้สื่อสารของอาจารย์ ผู้สอน, วัน/เวลา เหมาะสมกับการเรียน, ขนาดห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน และระยะเวลาการเรียน- 休憩 วัน/เวลา เหมาะสมกับการเรียน, ขนาดห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน และระยะเวลาการเรียน- 休憩 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36, การนั่งเรียนวิชาคณิตศาสตร์เครื่องกล ติดกับเพื่อนนักเรียนที่ชอบชานคุยและ ร้องเสียงของอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32, การศึกษาเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์เครื่องกล เพิ่มเติมจาก การเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27, ระยะการมองเห็นสื่อการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 ระยะการนั่งเรียนใกล้- ไกลจากอาจารย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18, การติดตามเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์เครื่องกล ทันตามที่อาจารย์สอนมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14, จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียนและจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนในแต่ละครั้งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.09, เสียงภายนอกบ้านการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86

หัวข้อวิจัย : การไม่มีความกระตือรือล้นในการทางานรายวิชาโครงการ ของนักศึกษาชั้นม. ระดับชั้น ปวช.3/11-12 สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง แผนกเขียนแบบเครื่องกล
ผู้อธิบาย : นางสาวสิรินทร์ มูลสวัสดิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสังเกตของครูผู้สอนที่พบว่า นักศึกษาไม่ชอบทำงานโครงการในรายวิชาเขียนแบบเครื่องกล เพื่อเป็นการค้นหาสาเหตุ ของการไม่ทำงานโครงการของนักศึกษาผู้วิจัยได้ทำการสำรวจข้อมูลและสร้างเป็นแบบสำรวจความคิดเห็นที่ มีการประเมินความคิดเห็นของระดับปัญหา 5 ระดับ รายวิชาเริ่วรัดหัศนคติแบบลิเคิร์ต โดยนำมาใช้กับนักศึกษาที่เรียนในวิชาเขียนแบบเครื่องกล ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ จำนวน 29 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับชั้น ปวช.3/11-12 โดยส่วนรวมมีระดับปัญหาที่ไม่ทำงานโครงการ ของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ข้อที่มีระดับปัญหาเฉลี่ย ๔.๗๖ จึงแสดง งานโครงการมีพร้อมกันหลายวิชาจึงทำไม่ทันและ ข้อต่อมาขาดความสนใจในการเรียน เช่น ง่วงนอน

และดื่มน้ำ